

5. Den femte grunden avser att artikel 7.4 i förordning nr 1258/99 och artikel 31.2 i förordning nr 1290/2005 samt proportionalitetsprincipen har åsidosatts genom att kommissionen har tillämpat en schablonmässig korrigerings på 10 procent trots att felet endast består i att det har använts en felaktig utgångspunkt vid tillämpningen av villkoret om betalning av minimipriset och vid kontrollen av att detta villkor har följts.

- (¹) Rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken (EGT L 160, s. 103)
- (²) Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, s. 1)
- (³) Rådets förordning (EG) nr 1868/94 av den 27 juli 1994 om upprättandet av ett kvotssystem avseende produktion av potatisstärkelse (EGT L 197, s. 4; svensk specialutgåva, område 3, volym 60, s. 5)
- (⁴) Kommissionens förordning (EG) nr 97/95 av den 17 januari 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad gäller det minimipris som skall betalas och den kompensationsbetalning som skall beviljas till producenter av potatis samt för rådets förordning (EG) nr 1868/94 om upprättande av ett kvotssystem avseende produktionen av potatisstärkelse (EGT L 16, s. 3)
- (⁵) Kommissionens förordning (EG) nr 2236/2003 av den 23 december 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1868/94 om upprättande av ett kvotssystem avseende produktionen av potatisstärkelse (EUT L 339, s. 45)
- (⁶) Kommissionens förordning (EG) nr 2237/2003 av den 23 december 2003 om fastställande av tillämpningsföreskrifter av vissa stödssystem som avses i avdelning IV i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare (EUT L 339, s. 52)
- (⁷) Kommissionens förordning (EG) nr 1973/2004 av den 29 oktober 2004 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1782/2003 när det gäller de stödssystem som avses i avdelning IV och IV a i den förordningen och användningen av uttagen mark för produktion av råvaror (EUT L 345, s. 1)
- (⁸) Kommissionens förordning (EG) nr 1663/95 av den 7 juli 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 729/70 i fråga om förfarandet vid avslutning av räkenskaperna för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantisektionen för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 158, s. 6)
- (⁹) Kommissionens förordning (EG) nr 885/2006 av den 21 juni 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1290/2005 när det gäller godkännande av utbetalningsställen och andra organ och avslutande av räkenskaperna för EGFJ och EJFLU (EUT L 171, s. 90)

Talan väckt den 19 januari 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband mot kommissionen

(Mål T-22/11)

(2011/C 72/45)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband (Münster, Tyskland) (ombud: advokaterna I. Liebach och A. Rosenfeld)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 december 2010, K(2010) 9525 slutlig om statligt stöd, MC 8/2009 och C-43/2009 — Tyskland — WestLB, i den del som kommissionen avlog Tysklands ansökan av den 28 oktober 2010 om att fristen för att avyttra Westdeutsche Immobilienbank AG och avsluta dess nya verksamhet skulle förlängas efter den 15 februari 2011,
- i andra hand ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 december 2010, K(2010) 9525 slutlig, Statligt stöd, MC 8/2009 och C-43/2009 — Tyskland — WestLB, i den del som kommissionen underförstått beslutade att Tyskland endast hade ingett en enda ansökan om att fristen för att avyttra Westdeutsche Immobilienbank AG och avsluta dess nya verksamhet skulle förlängas till den 15 februari 2011 och det därför saknades anledning att besluta om en förlängning av fristen efter detta datum,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden anför fem grunder till stöd för sin talan.

1. Den första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 andra stycket FEUF
 - Sökanden anför att kommissionen inte har angett varför den slog ihop de båda ansökningar om förlängning av fristen som Tyskland ingett till en enda ansökan.
 - Inte heller har kommissionen angett varför de villkor för att förlänga fristen som föreskrivs i artikel 2.2 i kommissionens beslut K(2009) 3900 slutlig av den 12 maj 2009 om statligt stöd (ärende C-43/2008, tidigare N 390/2008), som Tyskland vill bevilja för omstrukturering av WestLB AG (nedan kallat beslutet av den 12 maj 2009) inte var uppfyllda.
2. Den andra grunden: Oriktiga bedömningar och maktmissbruk
 - Sökanden gör gällande att kommissionen har grundat sin skönsmässiga bedömning rörande förlängningen av fristen på ett felaktigt konstaterande av de faktiska omständigheterna. Enligt sökanden antogs det angripna beslutet utifrån det felaktiga antagandet att det endast hade begärts att fristen skulle förlängas till den 15 februari och det fastslås underförstått att det saknades anledning att besluta om en förlängning efter detta datum.

- Vidare gör sökanden gällande att kommissionen inte har tillämpat den möjlighet till förlängning av fristen som uttryckligen föreskrivs i artikel 2.2 i beslutet av den 12 maj 2009, trots att förutsättningarna för detta är uppfyllda. I stället har kommissionen hänvisat till en oskriven rätt till förlängning *sui generis*, som inte har någon rättslig grund och vars närmare villkor är mycket oklara.
3. Den tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen
- Sökanden gör bland annat gällande att kommissionens beslut om att den nya verksamheten vid Westdeutsche Immobilienbank AG ska läggas ned efter den 15 februari 2011 inte står i rimlig proportion till de olägenheter detta medför.
4. Den fjärde grunden: Åsidosättande av likabehandlingsprincipen
- I detta avseende gör sökanden gällande att kommissionen i andra fall som har samband med finanskrisen och där finansinstitut har fått mycket större stöd har medgett betydligt längre frister för avyttrande av andelar och av fastighetsfinansieringsföretag.
5. Den femte grunden: Åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och av principen om god förvaltningssed
- Sökanden gör inom ramen för denna grund gällande att kommissionen inte får tolka en medlemsstats ansökan i strid med dess uttryckliga ordalydelse eller dess andemening och ändamål och fatta ett beslut på grundval av denna tolkning.

Talan väckt den 18 januari 2011 — Fraas mot harmoniseringsbyrån (Rutmönster i färgerna svart, beige, brun, mörkröd och grå)

(Mål T-26/11)

(2011/C 72/46)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenseibitz, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Kunze och G. Würtenberger)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut R 1317/2010-4 som fattades av fjärde överklagandenämnden vid byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 15 november 2010

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ett figurmärke som föreställer ett ruttmönster i färgerna svart, beige, brun, mörkröd och grått för varor i klasserna 18, 24 och 25

Granskarens beslut: Avslag på ansökan om registrering.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b jämförd med artikel 7.2 i förordning (EG) nr 207/2009 ⁽¹⁾, eftersom det aktuella gemenskapsvarumärket har särskiljningsförmåga, samt åsidosättande av artiklarna 75 och 76 i förordning (EG) nr 207/2009, eftersom överklagandenämnden inte prövat de omfattande faktiska omständigheterna och sökandens argument.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Talan väckt den 21 januari 2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband mot kommissionen

(Mål T-27/11)

(2011/C 72/47)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Rheinischer Sparkassen- und Giroverband (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Rosenfeld och I. Liebach)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 december 2010, K(2010) 9525 slutlig, statligt stöd, MC 8/2009 och C-43/2009 — Tyskland — WestLB, i den del kommissionen genom detta beslut avsåg Tysklands begäran, den 28 oktober 2010, om förlängning till och med den 15 februari 2011 av fristen för att sälja och avsluta ny verksamhet i Westdeutsche Immobilienbank AG,
- i andra hand, delvis ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 december 2010, K(2010) 9525 slutlig, statligt stöd, MC 8/2009 och C-43/2009 — Tyskland — WestLB, såvitt kommissionen genom detta beslut underförstått fann att Tyskland bara hade lämnat in en begäran om förlängning av fristen för att sälja och avsluta ny verksamhet i Westdeutsche Immobilienbank AG till och med den 15 februari 2011 och att det därför inte kunde beslutas om förlängning av fristen utöver detta datum,